

Sygn. akt **V Ca 1578/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Oskar Rudziński (spr.)
Sędziowie:	SO Agnieszka Wiśniewska SR del. Rafał Schmidt
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marcin Ponikowski

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie

z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II C 419/15

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 1578/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 02 lipca 2015 r., pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w dniu 23 września 1999 r., sygn. akt II Nc 5416/99, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 22 maja 2000 r. w zakresie dotyczącym części należności głównej w kwocie 61,87 zł oraz w części dotyczącej odsetek ustawowych zasądzonych od należności głównej za okres od dnia 02 marca 1999 r. do dnia 22 grudnia 2011 r., w pozostałym zakresie powództwo oddalił, orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 23 kwietnia 1999 r. wydany został nakaz zapłaty z powództwa (...) sp. z o.o., zasądzający od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.322,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 02 marca 1999 r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami postępowania. Nakaz został zaopatrzony w klauzulę wykonalności dnia 22 maja 2000 r.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Powołując się na treść art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. oraz przepisy dotyczące przedawnienia roszczeń, tj. art. 118 i n. k.c. Sąd Rejonowy ocenił, iż w okolicznościach niniejszej sprawy bieg terminu przedawnienia został przerwany w wyniku nadania w dniu 22 maja 2000 r. przez Sąd klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty. Postępowanie egzekucyjne wszczęte na wniosek poprzednika prawnego strony pozwanej, a prowadzone przez Komornika Sądowego ponownie przerwało bieg przedawnienia rozpoczęty wraz z uprawomocnieniem przedmiotowego nakazu zapłaty, zaś jego bieg rozpoczął się na nowo wraz z umorzeniem postępowania w sprawie III Km 1351/00, tj. od dnia 01 kwietnia 2005 r. Wniosek o wszczęcie egzekucji złożony przez pozwaną spółkę do komornika w dniu 05 lutego 2008 r. ponownie przerwał bieg przedawnienia, które rozpoczęło swój bieg na nowo dnia 11 sierpnia 2008 r., tj. wraz z umorzeniem postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt Km 7847/08. Bieg przedawnienia ponownie został przerwany wnioskiem do Komornika złożonym dnia 20 czerwca 2012 r., zaś rozpoczął ponowny bieg wraz z umorzeniem postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt Km 143673/12, tj. dnia 31 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy podkreślił jednak, iż pozwany składając wnioski do komornika o wszczęcie egzekucji w sprawach Km 7847/08, Km 143673/12 i Km 517194/14 wniósł m. in. o wyegzekwowanie należności głównej w kwocie 1.260,93 zł, nie zaś w kwocie wynikającej z nakazu zapłaty w wysokości 1.322,80 zł. W związku z tym 10 letni termin przedawnienia roszczenia głównego – zdaniem Sądu Rejonowego - upłynął w zakresie kwoty 61,87 zł, bowiem rozpoczął swój bieg z umorzeniem postępowania w sprawie III Km 1351/00. W pozostałym zakresie 10 letni termin przedawnienia roszczenia głównego nie upłynął, zaś ponowny wniosek złożony do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy- Woli w Warszawie J. B. dnia 22 grudnia 2014 r. nie tylko został złożony przez upływem terminu przedawnienia, ale ponadto ponownie przerwał jego bieg.

Odnośnie odsetek ustawowych Sąd Rejonowy wskazał, iż podlegały one jako świadczenie okresowe 3-letniemu terminowi przedawnienia. Roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych uległo przedawnieniu za okres poprzedzający o 3 lata datę wszczęcia egzekucji w sprawie Km 517194/14. Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 517194/14 wpłynął do komornika w dniu 22 grudnia 2014 r., jednak strona pozwana uznała zasadność żądania pozwu w zakresie odsetek liczonych od kwoty głównej roszczenia stwierdzonego przedmiotowym tytułem wykonawczym do dnia 22 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy był związany stanowiskiem pozwanego w tym zakresie dlatego też odsetki ustawowe od należności głównej wynikającej z nakazu zapłaty przedawniły się co do okresu od daty wskazanej w tymże nakazie, tj. 02 marca 1999 r. do dnia 22 grudnia 2011 r.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł powód, zaskarżając je w części, tj. w zakresie pkt 2, 3 i 4, zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 125 k.c. poprzez jego niewłaściwie zastosowanie oraz przyjęcie, że roszczenie pozwanego w zakresie należności głównej z tytułu nakazu zapłaty z dnia 23 września 1999 roku wydanego w sprawie II Nc 5416/99 przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nie uległo przedawnieniu. Mając na względzie powyższy zarzut powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna.

De facto można pokusić się o stwierdzenie, iż w ogóle jej nie ma. Doprawdy za prawidłowo wywiedziony środek zaskarżenia trudno uznać trzyzdaniowe pismo i do tego niezakotwiczone w rzeczywistym materiale dowodowym sprawy. Treść ta w ogóle nie koresponduje z treścią dołączonych akt, bowiem już samych postępowań było przynajmniej o dwa więcej niż można by to wydedukować z apelacji. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, iż granice zaskarżenia określone przepisem art. 378 k.p.c. nakazują sądowi drugiej instancji rozpoznawanie sprawy w granicach apelacji.

Rozważania Sądu Rejonowego są należycie oparte na materiale dowodowym sprawy. Uzasadnienie prawne nie budzi zastrzeżeń i nie zawiera błędu subsumcji. Rozważanie te więc Sąd odwoławczy przyjmuje za swoje.

Z tych względów Sąd Okręgowy w oparciu o treść art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.